

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 25/11

Luksemburg, 29 marca 2011 r.

Wyrok w sprawie C-96/09 P
Anheuser-Busch Inc. / Budějovický Budvar

Trybunał uchylił częściowo wyrok Sądu dotyczący rejestracji oznaczenia „BUD” jako wspólnotowego znaku towarowego i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd

Oznaczenie geograficzne chronione w jednym państwie członkowskim może stanowić przeszkodę dla rejestracji wspólnotowego znaku towarowego tylko wtedy, gdy jest rzeczywiście używane w sposób wystarczająco istotny w obrocie handlowym na znacznej części terytorium tego państwa

Rozporządzenie w sprawie wspólnotowego znaku towarowego¹ stanowi, że oznaczenie używane w obrocie handlowym o zasięgu większym niż lokalny może być podstawą sprzeciwu wobec rejestracji wspólnotowego znaku towarowego.

W latach 1996–2000 amerykański browar Anheuser-Busch zgłosił w urzędzie ds. wspólnotowych znaków towarowych (OHIM) oznaczenie graficzne i słowne BUD do rejestracji w charakterze wspólnotowego znaku towarowego dla określonych rodzajów towarów, w tym piwa.

Czeski browar Budějovický Budvar wniósł sprzeciw wobec tej rejestracji, i to w odniesieniu do wszystkich towarów objętych zgłoszeniem. Na poparcie tych sprzeciwów czeskie przedsiębiorstwo powołało się na istnienie nazwy „bud”, chronionej z jednej strony we Francji, we Włoszech i w Portugalii na mocy porozumienia lizbońskiego² i, z drugiej strony, w Austrii na mocy międzynarodowych umów dwustronnych zawartych między Austrią a dawną Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną³.

OHIM w całości oddalił sprzeciw browaru Budějovický Budvar, stwierdzając, że przedstawione przez czeskie przedsiębiorstwo dowody na okoliczność używania nazwy pochodzenia „bud” we Francji, we Włoszech, w Austrii i w Portugalii nie były wystarczające.

Budějovický Budvar odwołał się do Sądu Pierwszej Instancji, który stwierdził nieważność decyzji OHIM oddalających sprzeciw czeskiego browaru⁴. Sąd orzekł, że OHIM błędnie ocenił kwestie ochrony praw wcześniejszych i używania rozpatrywanego oznaczenia, naruszając w ten sposób prawo.

Anheuser-Busch zaskarżył wyrok Sądu do Trybunału Sprawiedliwości.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał stwierdził, że **wyrok Sądu jest dotknięty trzema błędami stanowiącymi naruszenie prawa**.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

² Porozumienie lizbońskie o ochronie i międzynarodowej rejestracji nazw pochodzenia, zawarte w dniu 31 października 1958 r., zrewidowane w Sztokholmie w dniu 14 lipca 1967 r. i zmienione w dniu 28 września 1979 r. (*Recueil des traités des Nations unies*, vol. 828, nr 13172, s. 205).

³ Umowa w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych, nazw pochodzenia i innych nazw związanych z pochodzeniem produktów rolnych i przemysłowych, podpisana dnia 11 czerwca 1976 r. między Austrią a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną oraz dwustronne porozumienie wykonawcze do tej umowy.

⁴ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawach połączonych T-225/06, T-255/06, T-257/06 i T-309/06 Budějovický Budvar przeciwko OHIM, zob. także [komunikat prasowy nr 95/08](#).

Trybunał wskazał na wstępie, że Sąd błędnie stwierdził, iż do ustalenia, że zasięg oznaczenia „bud” był większy niż lokalny, wystarczyło, że oznaczenie to było chronione w kilku państwach. Trybunał zauważył w tym względzie, że nawet jeżeli geograficzny zakres ochrony danego oznaczenia jest większy niż lokalny, takie oznaczenie może stanowić przeszkodę dla rejestracji wspólnotowego znaku towarowego tylko wtedy, gdy jest rzeczywiście używane w sposób wystarczająco istotny w obrocie handlowym na znacznej części terytorium, na którym jest chronione. Trybunał uściślił także, że oceny używania w obrocie handlowym należy dokonywać odrębnie dla każdego z terytoriów, na których oznaczenie korzysta z ochrony.

Trybunał stwierdził następnie, że równie błędne jest stwierdzenie Sądu, zgodnie z którym rozporządzenie nie wymaga, by oznaczenie „bud” było używane na terytorium ochrony i że jego używanie na terytorium innym niż to, na którym jest chronione, może wystarczyć do tego, by zapobiec rejestracji nowego znaku towarowego, nawet jeżeli oznaczenie to w ogóle nie jest używane na terytorium ochrony. W tym kontekście Trybunał podkreślił, że przysługujące w związku z oznaczeniem prawa wyłączne mogą kolidować ze wspólnotowym znakiem towarowym jedynie na terytorium ochrony tego oznaczenia, niezależnie od tego, czy chodzi o jego całość, czy tylko część.

Wreszcie Trybunał wskazał, że Sąd naruszył również prawo orzekając, iż używanie rozpatrywanego oznaczenia w obrocie handlowym musiało zostać wykazane wyłącznie dla okresu poprzedzającego publikację zgłoszenia znaku towarowego, a nie najpóźniej do dnia dokonania zgłoszenia. Trybunał uznał bowiem, że jeśli wziąć pod uwagę w szczególności długość okresu, jaki może upłynąć między dokonaniem zgłoszenia a jego opublikowaniem, zastosowanie kryterium daty dokonania zgłoszenia może w większym stopniu gwarantować, że przywołane używanie danego oznaczenia będzie rzeczywiste i nie będzie stanowić praktyki nastawionej jedynie na przeszkodzenie w rejestracji nowego znaku towarowego. Ponadto używanie danego oznaczenia wyłącznie lub w głównej mierze w okresie między dokonaniem zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego a jego opublikowaniem nie będzie co do zasady wystarczające do wykazania, że oznaczenie to było używane w obrocie handlowym w sposób wskazujący na to, że jego zasięg jest wystarczający.

Trybunał, oddalając pozostałe zarzuty podnoszone przez Anheuser-Busch w odwołaniu, **uchylił częściowo wyrok Sądu** w zakresie, w jakim wyrok ten był dotknięty trzema stwierdzonymi błędami stanowiącymi naruszenie prawa. Zważywszy na to, że stan postępowania nie pozwalał na rozstrzygnięcie tego sporu przez Trybunał, **sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania przez Sąd**.

UWAGA: Wspólnotowy znak towarowy jest objęty ochroną na całym obszarze Unii Europejskiej i współistnieje z krajowymi znakami towarowymi. Zgłoszenia do rejestracji w charakterze wspólnotowego znaku towarowego są dokonywane w OHIM. Od decyzji tego urzędu przysługuje odwołanie do Sądu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793